

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: L. G., narozená X, bytem Konečná X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČO: 00006963, sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 16. 9. 2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 7. 2022, č. j. X o
invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 7. 2022, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 23. 3. 2022, č. j. X se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím ze dne 23. 3. 2022, č. j. X správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém

Shodu s prvopisem potvrzuje H.K.

pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon č. 155/1995 Sb.**), a s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary ze dne 19. 1. 2022 žalobkyně není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %.

2. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 18. 7. 2022, č. j. X, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobkyně není dle nového posudku o invaliditě vypracovaného lékařem ČSSZ dne 30. 6. 2022 dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. invalidní. Šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje duševní, tělesné ani smyslové schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV (Poruchy endokrinní, výživy a přeměny látek), položce 2b (Diabetes mellitus, lehké funkční postižení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (**vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15 - 25 %. Lékař ČSSZ zvolil na základě doložených lékařských zpráv a charakteru zdravotního postižení horní hranici vymezeného rozpětí, tj. 25 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu, které ještě nebylo zcela vyšetřeno, a k profesi žalobkyně zvýšil podle ustanovení § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o 5 procentních bodů. Celkově tak pokles pracovní schopnosti činí 30 %. Nejzávažnější zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je diabetes mellitus 2. typu na kombinované léčbě (perorální antidiabetika, 4x denně inzulin) bez doložených diabetických komplikací. Dále jsou uváděny polymorbidní stesky, pro které je žalobkyně vyšetřována, ale zatím nebylo dosaženo výsledku ani jasného stanoviska k terapii. Pro hidrogenitidu byla navržena biologická léčba, která však byla z plicního hlediska zastavena pro pozitivní QR TG Gold, byla podána profylaktická dávka a doporučeno vyšetření po 6 týdnech, které by mohlo vést k obnovení biologické léčby, ale tento nález nebyl doložen. Žalobkyně byla v lednu 2022 vyšetřována také pro cefaleu, přičemž další nálezy o ní již nehovoří. Tato další zdravotní postižení samostatně nejsou důvodem k přiznání invalidity, lékař ČSSZ je však zohlednil při výsledném stanovení míry poklesu pracovní schopnosti. Na základě provedeného přezkumu se lékař ČSSZ ztotožnil s posudkovým závěrem lékaře OSSZ v tom smyslu, že se nejedná o invaliditu, a použil i shodná posudková kritéria. Pro další postižení zdravotního stavu však horní hranicí rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti navýšil o 5 procentních bodů.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 16. 9. 2022 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované. Žalobu odůvodnila tím, že v rámci posouzení jejího zdravotního stavu nebyla vzata v potaz probíhající bio léčba. Jak žalobkyně dále uvedla, nebyla nikým vyžádána zpráva o bio léčbě, kterou opět podstupuje. Dále žalobkyně odkazovala na zprávu z nefrologie, jež obsahuje konstatování o prosakování ledvin. Z výše uvedených důvodů žalobkyně soudu navrhla, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 12. 10. 2022 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Současně žalovaná setrvala na závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí. Žalovaná soudu navrhla, aby žalobu jako nedůvodnou zamítla.

IV.

Posouzení věci soudem

5. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.).
6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Soud ve věci rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 s.ř.s. a § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

V.

Rozhodnutí soudu

8. Žaloba je důvodná.
9. K námitce žalobkyně, že její zdravotní stav nebyl dostatečně posouzen a její pracovní schopnost nebyla správně hodnocena, není soud oprávněn se vyjadřovat, protože v této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení.
10. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
11. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
12. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních

věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 21. 12. 2022 za účasti odborných lékařů z oboru interní lékařství, jemuž žalobkyně nebyla přítomna. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 18. 7. 2022 byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahovala však více než 49 %, (lhůta KLP) trvale, vznik ke dni 10. 1. 2022. Komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je diabetes mellitus 2. typu na inzulínu s polyneuropatií DKK. Dále vertebrogenní algický syndrom, dle magnetické rezonance cirkulární protruze disku L4/5 s kontaktem kořene L4 a L5 vpravo, centrální hernie L5/S1 paramediálně vpravo. Hidradenitis suppurativa axillaris bilateralis, stadium Hurely IIA, IHS4, score 32, probíhající biologická léčba. Komise v souladu s posudkovým hodnocením lékaře OSSZ Karlovy Vary i ČSSZ konstatovala, že u žalobkyně se jedná o lehké funkční postižení, uspokojivá kompenzace nebo občasné metabolické kolísání, případně incipientní diabetické komplikace. Míra poklesu pracovní schopnosti byla komisí zhodnocena 25 % podle kapitoly IV, položky 2b přílohy k vyhlášce. Na rozdíl od posudkového závěru OSSZ Karlovy Vary i námitkového řízení zvýšila komise tuto hodnotu dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10 %. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti tak činí 35 %. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobkyně schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách. Schopna lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu. Schopna práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. K datu vydání napadeného rozhodnutí PK MPSV konstatovala invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Datum vzniku 10. 1. 2022 (nález PL). Stanovena platnost trvale vzhledem k charakteru postižení, jedná se o chronické postižení s tendencí k progresi.

13. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
14. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly PK MPSV shledány.

15. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byli-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
16. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 23. 3. 2022, č. j. R-23.3.2022 - 412/795 525 8784 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1999 Sb., a s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, zamítnuta, neboť poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 21. 12. 2022 má soud za prokázané, že žalobkyně byla invalidní pro invaliditu prvního stupně nálezem PL ke dni 10. 1. 2022, tedy ke dni, jenž předcházela vydání napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z uvedeného vyplývá, že žaloba byla podána důvodně a soud proto, aniž ve věci nařídil jednání, žalobě v plném rozsahu vyhověl a napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 23. 3. 2022, č. j. X rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení dle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně odpovídal prvnímu stupni invalidity již ke dni 10. 1. 2022, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila nejméně 35 %, nedosahovala však více než 49 %, avšak lékařem OSSZ byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně ve výši 25 % a lékařem ČSSZ 30%.
17. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle shora uvedeného posudku PK MPSV invalidní pro invaliditu prvního stupně, a to od 10. 1. 2022, o čemž vydá rozhodnutí, jež bude mimo jiné obsahovat i datum vzniku invalidity. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován i tento rozsudek, když rozhodnutí o přiznání invalidity od uvedeného data by byla vydala žalovaná v případě zjištění již na základě posouzení zdravotního stavu žalobkyně v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

VI.

Náklady řízení

18. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalobkyni však žádné náklady nevznikly, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační

stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V Plzni dne 18. ledna 2023

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně